

ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς χημείας· ὁ Πριέστλεϋ εἶχε γεννηθῆναι τὸ ἦθος καὶ εὐρεῖν τὴν διάνοιν, ἣ δὲ μετριοφροσύνη αὐτοῦ εἶχε τὸ ἔκτακτον· πάντοτε ἐξήτει νὰ καταβιάσῃ τὴν ἀξίαν του. Ἀνεμίχθη ἐμπειθῶς εἰς τὰς θεολογικὰς ἐριδας καθ' ὅλον σχεδὸν αὐτοῦ τὸν βίον, οἱ δὲ ἀγῶνες, οὓς ἀνέλαβε κατὰ τῆς ἀγγλικανικῆς ἐκκλησίας, ἐπήνεγκον τὴν καταστροφὴν του, τὴν ἐξορίαν του καὶ τὸν θάνατον μακρὰν τῆς πατρίδος ἐπὶ τῆς γῆς τῆς Ἀμερικῆς. Ὁ μέγας Λαβοαζιὲ ὑπῆρξε δυστυχέστερος ἔτι, διότι οὗτος ἐτελεύτησεν ἐπὶ τῆς λαμπρότουτος τῷ 1793.

Ἄλλ' ἄς ἐπανέλθωμεν εἰς τὸ ἀέριον τοῦ ὀξυγόνου, καὶ ἄς δώσωμεν ὡς πρὸς τοῦτο ἐξηγήσεις ἔτι τινάς. Τὸ ἀέριον τοῦτο ἄχρουν, ἄοσμον, ὅπερ ὁ Πριέστλεϋ καὶ Λαβοαζιὲ παρεσκεύαζον ἐκάτερος δι' ἰδιαιτέρας μεθόδου, σήμερον παρασκευάζεται ὡς ἐξῆς. Ἐντὸς πηλίνου ἀποστακτικοῦ σκεύους (ἄμβικκος) πυροῦσι μίγμα διττοξειδίου τοῦ μαγγανίου ἢ τήκουσι χλωριούχον κάλιον καὶ παραλαμβάνουσι τὸ ὀξυγόνον διὰ λεκάνης πλήρους ὕδατος ἐντὸς φιαλῶν. Ἐὰν ἐν τῷ ὀξυγόνῳ θέσωμεν ἄνθρακα ἀνημμένον ἢ θεῖον, παράγεται λαμπρὰ λάμψις, καιομένων τῶν σωμάτων τούτων μετὰ ἐπιτάσεως. Αἱ ὕλκι αὐταὶ ἐνοόμεναι μετὰ τοῦ ὀξυγόνου παράγουσιν ὀξέα, καὶ ὁ μὲν ἄνθραξ παράγει τὸ ἀνθρακικὸν ὀξύ, τὸ δὲ θεῖον τὸ θεϊκὸν ὀξύ.

Ἐκ τῶν ἰδιοτήτων τούτων τοῦ ὀξυγόνου ὀδηγηθέντες κατασκεύασαν φυσητῆρα δι' οὗ διασταυροῦντες βεῦμα ὀξυγόνου πρὸς βεῦμα κοινοῦ φωταερίου καιομένου παράγουσι τὴν μεγαλητέραν θερμότητα, τὴν ὁποίαν ἡ ἐπιστήμη μέχρι τοῦδε παρήγαγε. Διὰ τοῦ μέσου τούτου βευστοποιοῦσι σήμερον τὰς μᾶλλον πυρομάχους οὐσίας, τὰς θεωρουμένας πρότερον ὡς ἀτήκτους. Διὰ τοῦ φυσητῆρος τούτου τήκουσιν ὡσαύτως τὰ τεμάχια τῆς πλατίνης, ἅτινα χρησιμεύουσι πρὸς κατασκευὴν τῶν διεθνῶν μέτρων.

Ταῦτα καταδεικνύουσιν ὅτι αἱ μεγάλαί ἐφευρέσεις παρέχουσι τάχιον ἢ βράδιον τὴν συνδρομὴν αὐτῶν εἰς τὸν πρακτικὸν βίον. Ταύτην δὲ τὴν ἄμεσον σπουδαιότητα ὑπάρχουσι τινες, οἵτινες οὐδὲ ὅπως αἰσθάνονται, οὐδὲ ἐννοοῦσιν ὅτι αἱ ἀνακαλύψεις μεγάλως συντελοῦσιν εἰς τὸ εὖ εἶναι τῆς ἀνθρωπότητος, διὰ τῆς παροχῆς νέων πηγῶν καὶ τρόπων ἐνεργείας ἰσχυρωτέρων τῶν ἀσθενῶν τοῦ ἀνθρώπου δυνάμεων καὶ μέσων. Ὁφείλομεν λοιπὸν νὰ τιμῶμεν τὴν μνήμην ἀνθρώπων, οἷοι ὁ Πριέστλεϋ καὶ ὁ Λαβοαζιὲ, ὡς ἀγαθῶν ἡμῶν εὐεργετῶν.

Ὁ Λαβοαζιὲ εἶχε πλήρη συναίσθησιν τῶν ὑπηρεσιῶν, ἃς προσήνεγκε τῇ ἑαυτοῦ πατρίδι· δὲν εἶναι, γράφει, ἀπαραίτητον ὅπως ἀξιοθῆ τις τῶν τιμῶν τοῦ κόσμου καὶ ὅπως πληρώσῃ τὸν ὀφειλόμενον τῇ πατρίδι αὐτοῦ φόρον, νὰ κληθῆ εἰς τὰς δημοσίας λειτουργίας τὰς πλήρεις πομπῆς, αἵτινες συντρέχουσιν εἰς τὴν

ὀργάνωσιν καὶ τὴν ἀναγέννησιν τῶν κρατῶν. Ὁ περὶ τὰς φυσικὰς ἐπιστήμας ἀσχολούμενος δύναται ἐπίσης ἀποτελεσματικῶς νὰ ἐργασθῆ ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἐν τῇ σιγῇ τοῦ ἐργαστηρίου του. Δύναται νὰ ἐλπῖσῃ ὅτι διὰ τῆς ἐργασίας του θέλει ἐλαττώσει τὰ δεῖνὰ τὰ καταμαστιζόντα τὸ ἀνθρώπινον γένος καὶ ὅτι θέλει αὐξήσει τὴν εὐημερίαν αὐτοῦ καὶ εὐτυχίαν. Καὶ ἂν δὲ δὲν ἤθελε συντελέσει διὰ τῶν νέων ἀνακαλύψεων του παρὰ νὰ μηκύνῃ ἔστω καὶ ἐπὶ μίαν ἡμέραν τὴν μέσσην ζωὴν τῶν ἀνθρώπων, πάλιν δύναται δικαίως νὰ ὀνομασθῆ εὐεργέτης τῆς ἀνθρωπότητος.

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΔΙΑΙΡΕΣΙΣ ΤΟΥ ΟΘΩΜΑΝΙΚΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Μετὰφρασις **

Μετὰ τὴν ἐν ἔτει 1873 γενομένην ἐν Βιέννῃ Παγκόσμιον Ἐκθεσιν συνέστη σύλλογός τις ἐξ ἀνδρῶν πολιτικῶν, δημοσιογράφων, γλωσσομαθῶν, ἐμπόρων κλ., σκοπὸς τοῦ ὁποίου εἶνε νὰ περιυνάξῃ πᾶσαν πληροφορίαν καταστατικὴν, οἰκονομικὴν, ἐμπορικὴν, βιομηχανικὴν, κλ. περὶ τῆς Ἀνατολῆς καὶ ν' ἀναπτύξῃ κατ' ἀκολουθίαν τὰς πρὸς τὴν Ἀνατολὴν σχέσεις.

Ὁ σύλλογος οὗτος συνέστησε μουσεῖον, ἔνθα ἀνάκεινται προϊόντα καὶ δείγματα ἀνατολικὰ, ἔχει βιβλιοθήκην ὁσημέραι πλουτιζομένην καὶ τέλος ἴδιον δημοσιογραφικὸν ὄργανον τὴν Μηνιαίαν ἀνατολικὴν Ἐπιθεώρησιν (Monatsschrift für den Orient), περιέχουσαν πᾶσαν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ συλλόγου ὠφέλιμον εἰδήσιν ὑπὸ καταλλήλων ἀνδρῶν ἐν τῇ Ἀνατολῇ οἰκούντων γεγραμμένην, ἢ τοῦλάχιστον δυναμένων νὰ ἔχωσιν ἀκριβεῖς πληροφορίας.

Ἐκ τοῦ μνημονευθέντος περιοδικοῦ ἀποσπῶμεν τὰ ἐξῆς.

Οἱ γεωγραφικοὶ τῆς Τουρκίας χάρται εἶνε ἐν γένει πολὺ ἀτελεῖς καὶ αὐτὸς ὁ τοῦ Κεϊπέрту πολλὰ ἔχει τὰ ἀνακριβῆ καὶ πολλὰ τὰ ἐλλείποντα. Ἐν τῇ Βιενναίᾳ Ἐκθεσεί οὐδὲ εἰς χάρτης τῆς Τουρκίας ὑπῆρχεν ἐμφαίνων ἀκριβῶς τὴν πολιτικὴν διαίρεσιν τῆς χώρας. Ὅθεν δύναται τις νὰ εἴπῃ ὅτι αἱ μεγάλαί ἐκεῖναι τῆς Εὐρωπαϊκῆς Τουρκίας ἐπαρχίαι, ἂν καὶ πλησιάζουσιν πρὸς τὸ κέντρον καὶ ἂν καὶ πολλαὶ περιγραφαὶ αὐτῶν ἔχωσι γίνεσθαι ὑπὸ περιηγητῶν καὶ πολλαὶ περὶ αὐτῶν ἐπίσημοι ἐκθέσεις ὑπὸ τῶν Εὐρωπαίων προζένων, εἶνε ὑπὸ τινος ἐπόψεως ὀλιγώτερον γνωσταὶ ἢ ἄλλαι χῶραι μᾶλλον ἀπομακρυσμέναί.

Αἱ νῆσι ἐπαρχίαι, ἃς ἐν τῷ κέντρῳ τῆς Ἀσίας κατέκτησεν ἡ Ῥωσσία, ἐμφαίνονται ἤδη εἰς τοὺς γεωγραφικοὺς χάρτας μὲ ὄλας τὰς λεπτομερείας. Πλὴν δὲ τούτου οὐδεὶς ἐκ τῶν ὑπαρχόντων γεωγραφικῶν τῆς Τουρκίας πινάκων

δεικνύει τὴν πολιτικὴν διαίρεσιν τῆς χώρας εἰς βιλαέτια. Καὶ τοῦτο καὶ διότι ὀλίγιστα ἢ διοικήσεις ἔκαμεν ἔργα ἐν Τουρκίᾳ γεωγραφικὰ καὶ καταστατικὰ καὶ διότι καὶ ἂν που ἔγεινέ τι δὲν δύνανται νὰ τὸ ἐπωφεληθῶσιν οἱ Εὐρωπαῖοι διὰ τὴν ἄγνοιαν τῆς τουρκικῆς.

Ἀπὸ τινων ἐτῶν μεταβολαὶ λίαν σημαντικαὶ ἐγένοντο καθ' ὅσον ἀποβλέπει εἰς τὴν διαίρεσιν τῆς Εὐρωπαϊκῆς Τουρκίας, περὶ ἧς καὶ μόνης θὰ εἰπωμέν τινα τώρα. Τοιαῦται μεταβολαὶ λ.χ. εἶνε ἡ κατάργησις τῆς διοικήσεως τοῦ Σκουτάρεως καὶ τῆς Πρεσρένης καὶ ἡ ἀνίδρυσις τοῦ βιλαετίου τῶν Βιτωλίων.

Ἡ Εὐρωπαϊκὴ Τουρκία πλὴν τῶν ὑποτελῶν χωρῶν καὶ τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῶν περὶ αὐτὴν, ἧτις ἀποτελεῖ ἄλλην διαίρεσιν, διαιρεῖται εἰς ἕξ βιλαέτια.

Α' Ἡ Βοσνία, ὑποδιαιρουμένη εἰς 7 σαντζάκια, ἐν οἷς ἡ Ἐρζεγοβίνη. Β' Τὸ βιλαέτι τῶν Βιτωλίων, περιλαμβάνον τὸ πλεῖστον τῶν ὄρειων μερῶν τῆς Ἀλβανίας καὶ ἐκτεινόμενον ἀπὸ τῆς Ἀδριατικῆς μέχρι τοῦ Αἰγαίου. Τὸ βιλαέτι τῶν Βιτωλίων ὑποδιαιρεῖται εἰς 6 σαντζάκια. Γ' Τὸ βιλαέτι τῶν Ἰωαννίνων, περιλαμβάνον τὴν ἀρχαίαν Ἡπειρον καὶ Θεσσαλίαν καὶ ὑποδιαιρούμενον εἰς 5 σαντζάκια. Δ' Τὸ βιλαέτι τῆς Θεσσαλονίκης, περιλαμβάνον τὴν ἀρχαίαν Μακεδονίαν καὶ ὑποδιαιρούμενον εἰς 3 περιφερείας. Ε' Τὸ βιλαέτι τῆς Ἀδριανουπόλεως, περιλαμβάνον τὴν ἀρχαίαν Θράκην καὶ ὑποδιαιρούμενον εἰς 5 περιφερείας. ΣΤ' Τὸ βιλαέτι τοῦ Δουνάβεως, περιλαμβάνον πᾶσαν τὴν χώραν, ἣν περικλείουσιν ὁ Δούναβις καὶ ὁ Αἶμος ἀπ' ἐνὸς καὶ τὰ ἀνατολικὰ σύνορα τῆς Σερβίας καὶ ἡ Μαύρη θάλασσα ἀπ' ἐτέρου. Ὑποδιαιρεῖται τὸ βιλαέτι τοῦ Δουνάβεως εἰς 7 σαντζάκια.

Εἰς τὰς πρωτεύουσας τῶν βιλαετίων τούτων δημοσιεύονται κατ' ἔτος τὰ *Sa. In. nam* ἧτοι ἐπίσημα Ἡμερολόγια, ὅθεν ἀρῶμεθα τὰς πληροφορίες ταύτας. Αἱ ἐπετηρίδες αὗται περιέχουσι πλὴν τῶν ὀνομάτων τῶν τουρκικῶν ἀρχῶν καὶ καταστατικὰς πληροφορίας περὶ ἐκάστης ἐπαρχίης. Τινὰ ἐκ τῶν βιλαετίων ὅμως στεροῦνται τοιούτων δημοσιεύσεων.

Ἡ Κωνσταντινούπολις, ὡς εἶπομεν, ἀποτελεῖ ἰδίαν περιφέρειαν, ἧτις δὲν ἐκτείνεται πολὺ πέραν αὐτῆς τῆς πόλεως ἐπὶ τῆς εὐρωπαϊκῆς καὶ τῆς ἀσιατικῆς ἀκτῆς. Ἡ περιφέρεια αὕτη ἔχει ἐπὶ τῆς εὐρωπαϊκῆς ἀκτῆς ἕκτασιν 46 χιλιάδων τετραγωνικῶν μιλίων καὶ πληθυσμὸν 680,000 ψυχῶν, εἶνε δὲ τὸ μᾶλλον κατωκημένον μέρος τῆς Εὐρωπαϊκῆς Τουρκίας. Ἐρχεται ἔπειτα ἡ Ἀδριανούπολις μὲ πληθυσμὸν ἀναλογούντα πρὸς 2,168 κατοίκους ἀνὰ τετραγωνικὸν μίλλιον, τὰ Ἰωάννινα μὲ 2,153, ἡ Θεσσαλονίκη μὲ 1,227, ἡ Βοσνία μὲ 1,095, τὰ Βιτώλια μὲ 1,015, τὸ βιλαέτι τοῦ Δουνάβεως μὲ 960. Πασῶν τῶν χω-

ρῶν τούτων ὁ πληθυσμὸς εἶνε κατώτερος τοῦ τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κρατῶν, ἔνθα ἀναλογοῦσι κατὰ μέσον ὄρον 1696 κάτοικοι ἀνὰ τετραγωνικὸν μίλλιον. Ἐν τῇ Ἰσπανίᾳ, ἀραιῶς κατοικουμένη, ὑπολογίζονται 1804 ψυχαὶ ἀνὰ τετραγ. μίλλιον καὶ ἐν τῇ Σουηδίᾳ, ἧς ἐπίσης εἶνε ἀραιὸς ὁ πληθυσμὸς, 1600. Ὑπὸ τὴν ἐποψιν τοῦ πληθυσμοῦ ἡ Ῥωσσία μόνον καὶ ἡ Ἑλλάς εἶνε κατώτεραί τῆς Τουρκίας, διότι ἐν μὲν τῇ Ῥωσσίᾳ ὑπολογίζονται 732, ἐν δὲ τῇ Ἑλλάδι 421 κάτοικοι ἀνὰ τετραγ. μίλλιον. Προσθετόν ὅμως, διὰ νὰ ἡμεθα δίκαιοι, ὅτι εἶνε εὐφοροτάτη ἡ γῆ τῆς Τουρκίας καὶ ὅτι πολὺ συμβάλλονται εἰς αὐξῆσιν τοῦ πληθυσμοῦ αὐτῆς τὸ μεσημβρινόν της κλίμα καὶ ἡ ἐπὶ τριῶν θαλασσῶν γεωγραφικὴ της θέσις.

Εἰς τὰς ἐπετηρίδας, περὶ ὧν ἀνωτέρω ἐγίνε λόγος, σημειοῦται ὅσον ἔνεστιν ἀκριβῶς ὁ ἀρσενικὸς πληθυσμὸς ἐκάστης ἐπαρχίας, ὅχι ὅμως καὶ ἡ φυλὴ τῶν κατοίκων μόνον περὶ τῆς θρησκείας αὐτῶν γίνεται μνεῖα. Ὅσον καὶ ἂν εἶναι ἀτελής καὶ ἡ καταστατικὴ αὕτη, εἶνε ὅμως ἀξιοπιστοτέρα τῶν ἀριθμῶν, οὓς δίδουσιν οἱ ἐκάστοτε περιηγηταὶ ἢ ἄλλοι ἰδιῶται.

Κατὰ τὰς νεωτάτας λοιπὸν τῶν ἐπετηρίδων τούτων, αἵτινες ὅμως δὲν εἶνε πᾶσαι τοῦ αὐτοῦ ἔτους, οἱ κάτοικοι τῆς Τουρκίας ἐξεταζόμενοι κατὰ θρησκευματα ἔχουσιν, εἰς τὰ διάφορα βιλαέτια, ὡς ἑξῆς:

1. Βοσνία· μωαμεθανοὶ 309,522, μὴ μωαμεθανοὶ 306,707.

2. Βιτώλια· μωαμεθανοὶ 485,993, μὴ μωαμεθανοὶ 467,601.

3. Ἰωάννινα· μωαμεθανοὶ 250,749, μὴ μωαμεθανοὶ 467,601.

4. Θεσσαλονίκη· μωαμεθανοὶ 124,828, μὴ μωαμεθανοὶ 124,127.

5. Ἀδριανούπολις· μωαμεθανοὶ 235,587, μὴ μωαμεθανοὶ 401,440.

6. Δούναβις· μωαμεθανοὶ 455,768, μὴ μωαμεθανοὶ 745,938.

Κατὰ τὴν καταστατικὴν ταύτην ὁ ἀρσενικὸς πληθυσμὸς εἰς τὰς εὐρωπαϊκὰς ἐπαρχίας τῆς Ὄθωμανικῆς ἀποκρατορίας συμποσοῦται εἰς 6,295,804, ἐξ ὧν 3,862,447 μωαμεθανοὶ καὶ 2,433,357 μὴ μωαμεθανοί. Ὁ μωαμεθανικὸς πληθυσμὸς ὑπερτερεῖ εἰς 11 μόνον σαντζάκια εἰς τὰ 22 ἄλλα οἱ χριστιανοὶ εἶνε πλειότεροι. Ἐχει λοιπὸν λόγον ὁ χριστιανικὸς πληθυσμὸς πρὸς τὸν μωαμεθανικὸν ὡς 57 πρὸς 43.

Πρέπει πρὸς τούτοις νὰ παρατηρήσωμεν ὅτι φυσικῶς εἰς τὰς καταστατικὰς ταύτας, τὰς ὑπὸ τῶν τουρκικῶν ἀρχῶν γενομένας, θὰ ἦνε μᾶλλον ἐξωγκωμένοι οἱ ἀριθμοὶ οἱ δηλοῦντες τὸν μουσουλμανικὸν πληθυσμὸν. Εἰς τοῦτο δὲ δὲν ἀνθίστανται βεβαίως οἱ χριστιανοὶ, διότι οὕτω δύνανται νὰ πληρώσωσιν ὀλιγωτέρους φόρους. Δι-

κίως ὅθεν πρέπει νὰ ὑπολογίσωμεν ὅτι ἂν κατὰ τὰς ἐπισήμους τουρκικὰς καταστατικὰς ὑπερβαίνουσιν οἱ χριστιανοὶ τοὺς Τούρκους κατὰ τὸ ὄμοιον, πράγματι ἡ ὑπεροχὴ αὕτη θὰ ἦνε πολὺ μεγαλύτερα.

Εἰς τὴν Εὐρωπαϊκὴν Τουρκίαν ἀνάγονται πλὴν τῆς περιφέρειας τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ ἡ Κρήτη καὶ ἄλλαι νῆσοι τοῦ Αἰγαίου.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει, τοῦλάχιστον εἰς τὸ Εὐρωπαϊκὸν μέρος, οἱ Χριστιανοὶ εἶνε πλειότεροί· εἶνε πρὸς τοὺς μουσουλμάνους ὡς 5½ πρὸς 46.

Ἡ Κρήτη κατοικεῖται σχεδὸν ἐξ ὀλοκλήρου ἀπὸ Χριστιανῶν.

Καὶ εἰς τὰς νήσους τῆς Τουρκίας νήσους, αἰτινες ὁμοῦ μὲ μέρος τῆς Μικρᾶς Ἀσίας ἀποτελοῦσιν ἰδίαν γενικὴν διοίκησιν, οἱ χριστιανοὶ ὑπερτεροῦσι· πόσον ὁμοῦ δὲν δυνάμεθα οὔτε κατὰ προσέγγισιν νὰ ὀρίσωμεν, διότι ἐκεῖ δὲν δημοσιεύονται καταστατικαὶ πληροφορίες ὡς εἰς τὰ βλαβεία.

ΛΥΣΙΣ ΔΙΑΛΕΚΤΙΚΩΝ ΑΠΟΡΙΩΝ

Ὁκ ἐξ ἡμε καθεύδειν τὸ τοῦ Μιλτιάδου τρόπαιον.

Νέος ἔτι ὢν ὁ Θεμιστοκλῆς καὶ διαφλεγόμενος ἐξ ἀκοιμητοῦ φιλοδοξίας, ἠδημόνει ἀκούων συνεχῶς ἐπαινούμενον τὸν νικητὴν τοῦ Μαραθῶνος Μιλτιάδην καὶ διηνεκὲς εἶχε μέλημα κατὰ τὴν τῶν τρόπον ἠδύνατο νὰ ὑπερτερήσῃ ἐκείνου κατὰ τὴν δόξαν. Ὅσάκις οἱ φίλοι βλέποντες αὐτὸν σύννου καὶ περιφροντίν, ἠρώτων τί ἔχει, ὁ μέλλων σωτὴρ τῆς Ἑλλάδος ἀπήντα στερεοτύπως· «Δὲν μὲ ἀφίνει νὰ κοιμηθῶ τὸ τρόπαιον τοῦ Μιλτιάδου.»

Ἐκ τῶν εἰρημένων εὐνόητον καθίσταται, διατὶ καὶ σήμερον μεταχειριζόμεθα τὴν αὐτὴν φράσιν, ὡσάκις θέλομεν νὰ δηλώσωμεν μεταφορικῶς, ὅτι νέος τις ὄργῃ πρὸς τὰ μεγάλα ἐκ σφοδροῦ αἰσθημάτων ἀμίλλης καὶ φιλοτιμίας.

A. Σ. Β.

ΔΕΚΑΛΟΓΟΣ ΤΗΣ ΣΥΝΑΝΑΣΤΡΟΦΗΣ

- 1.- Ἄκουε πολλὰ, ὁμίλει ὀλίγα, μὴ διακόπτῃς ποτέ.
- 2.- Ἐσο φυσικὸς καὶ εἰς τὸν τόνον καὶ εἰς τὰς ἰδέας σου.
- 3.- Ἡ φωνή σου ἂς μὴ εἶνε μῆτε τόσοσιν χαμηλὴ, ὥστε νὰ κοπιᾶζουσιν διὰ νὰ σὲ ἀκούσουσιν, μῆτε τόσοσιν ὑψηλὴ, ὥστε ν' ἀποκάμουν ἀκούοντές σε.
- 4.- Ὅμιλει πρὸς ἕκαστον περὶ τοῦ ὅ,τι γνωρίζει ἢ ὅ,τι ἀγαπᾷ καλῶτερα· μὴ ἀποκινδυνεύσῃς δὲ ν' ἀποφανθῇς περὶ μηδενὸς ἐνώπιον ἀνθρώπων, τοὺς ὁποίους δὲν γνωρίζεις.

- 5.- Ἐὰν διηγῆσαι, τὰ διηγήματά σου καλὸν εἶνε νὰ ἐνδιαφέρωσιν ὅλους· ἀπὸ τὰ καλῶτερα δὲ ἀπομάκρυνε τὰς ὀχληρὰς λεπτομερείας.
- 6.- Ἐπὶ πάσης δῆποτε ὀμιλίας προλάμβανε τὸν κόρον.
- 7.- Πάσχιζε ν' ἀρέσκῃς μᾶλλον παρὰ νὰ διαπρέπῃς· ἀπόφευγε τὴν ἐπίδειξιν· ἐξαίρει δὲ τὸν ἑαυτὸν σου ἀπὸ τοὺς ἐπαίνοους, ὅσους μοιράζεις, καὶ μὴ δώσης ἀφορμὴν εἰς τὸ νὰ νομίσουσιν ὅτι τοὺς ἐπαίνοους σου δίδεις ἐπὶ ἐπιστροφῇ.
- 8.- Ἐσο εἰς τοὺς λόγους σου μῆτε εἰς ἄκρον αὐστηρὸς, μῆτε εἰς ἄκρον χαλαρὸς.
- 9.- Ἐπιδείκνυε σεαυτὸν εὐμενῆ ἄνευ κολακείας, εἰλικρινῆ ἄνευ τραχύτητος, καὶ προφυλάττου ἀπὸ τὸ νὰ προσβάλῃς τινά. Μεταχειρίζου τὸ σκῶμμα, μηδέποτε τὴν κακολογίαν.
- 10.- Οἰκονόμει τὰς γνώμας τῶν ἄλλων, καὶ αὐτὰς ἀκόμη τὰς προλήψεις των· δέχου ἀσμένως τὴν ἀντίρρησην, καὶ ἐὰν ἀνασκευάζῃς, μὴ φιλονεικῆς.

Δ.

ΑΙ ΕΠΙΣΚΕΨΕΙΣ

Ἡ Λαβριγαῖρος ἐν τῷ κατωτέρῳ χωρίῳ ὑπαινίττεται ἰδίως τὰς μεταξὺ γυναικῶν ἀνταλασσομένης ἐπισκέψεις ἀνακράζων:

«Ἐπίπονος συνήθεια, ὑποδούλωσις ἀνιαρά! Αἱ γυναῖκες ἐπισκέπτονται ἀλλήλας ἐπὶ τῇ ἐλπίδι νὰ μὴ συναντηθῶσι. Ἄν δὲ τύχῃ τις οὔσα κατ' οἶκον, ἢ συνέντευξις δαπανᾶται εἰς ἀφήγησιν πραγμάτων τὰ ὁποῖα ἀμφοτέραι γνωρίζουσιν ἢ περὶ ὧν ἐξ ἴσου ἀδιαφοροῦσι. Ἡ εἰσερχομένη εἰς αἶθουσάν τιναν πρὸς ἐπίσκεψιν περὶ οὐδενὸς ἄλλου σκέπτεται ἢ πῶς νὰ ἐξέλθῃ· ἢ ὀλόκληρον τὸ ἀπόγευμα εἰς ἐπισκέψεις δαπανήσασα, οὐδὲν ἄλλο κέρδος ἐκαρπώθη ἐκ τῆς πεντακάρου ἐκδρομῆς εἰμὴ ὅτι εἶδε τὴν στολὴν τριῶν ἢ τεσσάρων θυρωρῶν καὶ τὸ πρόσωπον φίλης τὴν ὁποῖαν μόλις γνωρίζει καὶ ἐτέρας τὴν ὁποῖαν ἀποστρέφεται. Ἄν ἐσκέπτοντο πόσον πολῦτιμος εἶναι ὁ χρόνος καὶ πόσον ἡ ἀπώλεια αὐτοῦ ἀνεπανόρθωτος, αἱ κοσμικαὶ δέσποιναί ἤθελον κλαύσει πικρῶς.»

**

Ο ΣΙΤΟΣ ΕΝ ΤΩ ΜΕΞΙΚΩ

Ἄπαντα σχεδὸν ἡ νότιος Ἀμερικὴ εἶναι σήμερον ἀπέραντος σιτοφόρος ἀγρὸς, καὶ πάντες οἱ πλοῦσιοι οὗτοι στάχυες προέρχονται ἐκ τριῶν κόκκων σίτου, οὓς πτωχοὺς τις δούλος εὔρε μετὰ τῆς ὀρύξης, τῆς σταλείσης ἐξ Ἰσπανίας πρὸς συντήρησιν τῆς στρατιᾶς τοῦ Φερδινάνδου